

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Cob/68/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119213985
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:6119213985.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Anny Ilčinovej, v sporovej veci žalobcu: XAWAX, spol. s r.o., so sídlom Radničné námestie 37, 085 01 Bardejov, IČO: 36 474 118, zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Vladimír Mitro, s.r.o., so sídlom Hrabový chodník 4, 831 01 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 51 455 072, proti žalovanému: Ľuboslav Velgos, s miestom podnikania Tehelná 97, 085 01 Bardejov, IČO: 43491880, zastúpenému JUDr. Matúšom Hribom, advokátom, so sídlom Na hradbách 5, 085 01 Bardejov, IČO: 42246237, o zaplatenie 29.939,92 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 3Cb/18/2019-81 z 21.8.2019, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti o uložení povinnosti žalovanému a vo výroku o náhrade trov konania.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 400,- eur s príslušenstvom. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 29.539,92 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.230,83 eur od 2.2.2017 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 28.309,09 eur od 14.2.2019 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O trovách rozhodol tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 95,08 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že žalovaný užíval nebytový priestor s príslušenstvom od 30.6.2014 na základe nájomnej zmluvy, pričom nájomný vzťah medzi žalobcom a žalovaným trval do 31.1.2017, kedy skončil na základe platnej výpovede nájomnej zmluvy doručenej 12.12.2016. Od 1.2.2017 žalovaný užíval nebytový priestor bez nájomnej zmluvy, teda bez právneho titulu, pritom si bol vedomý toho, že budova, v ktorej sa nebytový priestor nachádza, vlastnícky patrí žalobcovi. V konaní nebolo žalovaným preukázané, že by v súvislosti so skončením nájomného vzťahu riadne odovzdal predmet nájmu späť prenajímateľovi medzi stranami dohodnutým postupom, ktorý vyplýva z čl. VII ods. 12 zmluvy - t.j. vypratáním predmetu nájmu od vecí vlastnícky patriacich žalovanému, jeho uvedením do pôvodného stavu, odovzdaním kľúčov od nebytového priestoru a spísaním písomného protokolu o jeho prevzatí žalobcom. Samotné dobrovoľné vypratanie predmetu nájmu žalovaným po skončení nájomného vzťahu ani nebolo tvrdené. Aj v období od 1.2.2017 do 31.12.2018 žalovaný predmet nájmu užíval. Žalovaný získal neoprávneným užívaním nebytového priestoru majetkový prospech v rozsahu, ktorý by patril vlastníčkovi nebytového priestoru vo forme dohodnutého nájomného.

3. Pokiaľ ide o určenie výšky bezdôvodného obohatenia žalovaného, súd vychádzal z tej skutočnosti, že bezprostredne pred začatím užívania nebytového priestoru bol tento užívaný žalovaným na základe platného nájomného vzťahu, v ktorom výška dohodnutého nájomného činila 1.230,83 eur s DPH. Žalovaný síce s týmto spôsobom žalobcom preukázanou výškou nájomného nesúhlasil, avšak nepredniesol žiadnu argumentáciu o inom spôsobe jeho výpočtu, ani nenavrhol dokazovanie v tomto smere.

4. Preto okresný súd žalobcovi priznal z titulu bezdôvodného obohatenia nárok na zaplatenie sumy 28.309,09 eur (23 x 1.230,83 eur), čo predstavovalo náhradu ušlého nájomného za 23 mesiacov kalendárneho roka, počas ktorých žalovaný nebytový priestor užíval neoprávnene.

5. Do 31.1.2017 bol žalovaný povinný za užívanie predmetu nájmu uhrádzať v zmysle čl. IV zmluvy nájomné v sume 1.230,83 eur s DPH. Keďže žalovaným nebolo preukázané zaplatenie takto platne dohodnutého nájomného, súd aj v tejto časti žalobe vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplatenie uplatnenej sumy.

6. Pokiaľ išlo o požadovaný úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1.230,83 Eur za obdobie od 17.1.2017 do zaplatenia, okresný súd žalobu zamietol v časti nad zmluvne dohodnutú výšku úroku z omeškania t.j. nad 5 % vyplývajúcich z § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ako aj za obdobie od 17.1.2017 do 1.2.2017 a priznal ho len vo výške 5 % ročne zo sumy 1.230,83 eur od 2.2.2017 do zaplatenia.

7. Pokiaľ išlo o požadovanú výšku úroku z omeškania 8 % ročne zo sumy 28.309,09 eur, tento nárok súd vyhodnotil ako dôvodný, ale až od dátumu 14.2.2019 (a nie požadovaného 1.1.2019), pretože pri tomto nároku neexistujú akékoľvek zmluvné dojednania o dátume vzniku povinnosti plniť, ani o jeho výške. Teda žalovaný sa stal povinným plniť uplatnený nárok na bezdôvodné obohatenie až odo dňa nasledujúceho po tom, čo ho žalobca na plnenie vyzval. Žaloba a prílohy boli žalovanému doručené dňa 13.2.2019, preto týmto dňom sa žalovaný preukázateľne dozvedel o požiadavke žalobcu na zaplatenie bezdôvodného obohatenia v sume 28.309,09 eur. Počnúc nasledujúcim dňom 14.2.2019 je tak žalovaný voči žalobcovi v omeškaní so zaplatením tejto sumy a je povinný z tejto sumy zaplatiť aj príslušný úrok z omeškania vo výške 8 % ročne.

8. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP a § 256 CSP.

9. Vychádzal pritom zo záveru, že žalobca bol úspešný v rozsahu 97,54 % a neúspešný v rozsahu 2,46 %. Po odrátaní úspechu žalovaného od úspechu žalobcu tak žalobcovi voči žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 95,08 %.

10. Proti rozsudku, voči výroku, ktorým bolo žalobe vyhovené, vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania, v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

11. Odvolanie podal z dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP) a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP).

12. Namietal, že súd nevykonával výsluch žalovaného, pričom jeho nevykonanie malo zásadný vplyv na správnosť skutkových zistení. Ďalej poukázal na to, že pokiaľ sa aj zmena nájmu nezachytila písomne, tak uvedené má význam pri posudzovaní postupu v súlade s poctivým obchodným stykom a taktiež aj z výškou bezdôvodného obohatenia, nakoľko pokiaľ bolo dohodnuté zníženie na 600,- eur, znamená to, že žalobca mal záujem prenajímať za menej, a teda záver súdu o primeranej výške náhrady je spochybnený. Ďalej namietal, že súd pochybil v posudzovaní otázky výkladu procesného úkonu žalobcu na pojednávaní dňa 22.8.2019 s poukazom na to, že právnou otázkou je posúdenie, či došlo k zmene žaloby pokiaľ žalobca uplatňoval nárok na základe bezdôvodného obohatenia a následne na základe konkrétneho zmluvného dojednania. Pokiaľ žalobca odkazoval na konkrétne zmluvné dojednanie, tak nemusel preukazovať žiadnu primeranosť plnenia, čo však pri bezdôvodnom obohatení neplatí. Súd tak mal rozhodnúť o pripustení či nepripustení zmeny žaloby. Súd tak procesne pochybil a neumožnil

žalovanému uplatňovať adekvátne svoju obranu. Pokiaľ však žalovaný mal porušiť priestor vypratať a odovzdať, tak porušil právnu povinnosť, čoho následkom by bola jeho zodpovednosť za škodu, na ktorom základe by žalobca mohol žiadať popísaný nárok. Súd poukazuje na rozhodnutie, z ktorého plynie, že ide o bezdôvodné obohatenie ak niekto obmedzí vlastníka v užívaní pozemku tým, že ho oplotí pozemok iného. Prenesene na tento prípad by základom malo byť niečo obdobné, teda uzamknutie priestoru. Žalovaný však tvrdil a mienil preukázať, že kľúče od predmetu nájmu vrátil. A simili uvedené vylučuje bezdôvodné obohatenie a podporuje argumentáciou žalovaného o škodu, pričom v prípade škody je potrebné posudzovať aj súvislosti plynúce z ust. § 382 a 384 Obchodného zákonníka a síce, prečo žalobca nevykonal opatrenia potrebné na elimináciu škody t.j. nevypratal priestor na náklady žalovaného.

13. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať mu voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

14. Konštatoval, že žalovaným napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, zákonný a riadne odôvodnený. Súd prvej inštancie vykonal na pojednávaní všetky relevantné a dostupné, stranami navrhnuté dôkazy, tieto správne vyhodnotil a dospel k správnym rozhodujúcim skutkovým zisteniam. Napadnutý rozsudok vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. Súd prvej inštancie vyhodnotil všetky vykonané dôkazy objektívne, správne, jednotlivo a aj v ich vzájomných súvislostiach a tieto úvahy sa zrozumiteľne premietli v rozsudku. Súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil, z akého dôvodu žalobe vyhovel. Odvolanie žalovaného je v celom rozsahu nedôvodné. Uviedol, že sa pridrižiava svojich doterajších písomných a ústnych prednesov.

15. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

16. V odvolacom konaní bol preskúmaný len výrok napadnutého rozsudku, ktorým bolo žalobe žalobcu vyhovené a súvisiaci výrok o trovách konania, a preto výrok rozsudku, ktorým súd konanie v časti o zaplatenie 400,- eur s príslušenstvom zastavil, ako aj výrok, ktorým v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, ktoré výroky napadnuté neboli, v odvolacom konaní preskúmané neboli, a ako také nadobudli právoplatnosť (§ 367 ods. 2 CSP).

17. Odvolací súd je v zmysle § 383 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, keďže sám dokazovanie vo veci neopakoval ani nedopíňal. Skutkový stav zistený súdom prvej inštancie považuje odvolací súd za správny a úplný. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, nemožno mať pochybnosti o správnosti právneho posúdenia prejednávanej veci súdom prvej inštancie a neboli zistené žiadne vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo porušenie práva na spravodlivý proces vo vzťahu k žalovanému.

18. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Odvolací súd v súlade s § 387 ods. 2 CSP stotožnený nielen s rozhodnutím súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch, ale aj s ich odôvodnením, potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správny a v odôvodnení svojho rozhodnutia iba konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie jeho správnosti dopíňa:

20. Podľa § 1 písm. a) zákona č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o nájme“), tento zákon sa vzťahuje na nebytové priestory, ktorými sú miestnosti alebo súbory miestností, ktoré podľa rozhodnutia stavebného úradu sú určené na iné účely ako na bývanie; nebytovými priestormi nie sú príslušenstvo bytu ani spoločné priestory domu.

21. Podľa § 3 ods.1 až 4 zákona o nájme, prenajímateľ môže nebytový priestor prenechať na užívanie inému (ďalej len „nájomca“) zmluvou o nájme (ďalej len „zmluva“). Nebytové priestory sa prenajímajú na účely, na ktoré sú stavebne určené. Zmluva musí mať písomnú formu a musí obsahovať predmet a účel nájmu, výšku a splatnosť nájomného a spôsob jeho platenia, a ak nejde o nájom na neurčitý čas, čas, na ktorý sa nájom uzaviera. Pri nebytových priestoroch v objektoch, s ktorými hospodári bytová organizácia založená národným výborom, možno zmluvu na určitý čas uzavrieť najdlhšie na dva roky, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Ak zmluva neobsahuje náležitosti podľa odseku 3, je neplatná.

22. Podľa § 7 zákona o nájme, ak výška nájomného alebo úhrada za podnájom nie je upravená všeobecne záväzným právnym predpisom, určí sa dohodou.

23. Podľa § 10 zákona o nájme, ak sa nájom uzavrie na neurčitý čas, sú prenajímateľ i nájomca oprávnení vypovedať zmluvu písomne bez udania dôvodu, ak nie je dohodnuté inak.

24. Podľa § 12 zákona o nájme, výpovedná lehota je tri mesiace, ak nebolo dohodnuté inak; počíta sa od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede.

25. Podľa § 13 zákona o nájme, ak nebolo dohodnuté inak, je v prípade skončenia nájmu nájomca povinný vrátiť nebytový priestor v stave, v akom ho prevzal, s prihliadnutím na obvyklé opotrebenie.

26. Podľa § 451 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

27. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

28. Podľa § 458 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

29. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

30. Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že strany sporu dňa 30.6.2014 uzavreli Zmluvu č. X/XXXX o nájme nebytového priestoru, v zmysle ktorej žalobca ako vlastník nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX vedenej pre k.ú. Y. ako stavba súp. č. XXXX, nachádzajúcej sa na parcele č. XXX na Z. P. XX, Y. prenajal žalovanému časť tejto nehnuteľnosti, a to nebytový priestor o výmere 190 m², označený ako P. Y. J. H. a príslušenstvo o výmere 40 m². Žalovaný prestal uhrádzať žalobcovi nájomné, a to od septembra 2016 a z titulu vodného, stočného a zrážkovej vody od augusta 2016, na základe čoho žalobca zaslal žalovanému výpoveď zo zmluvy datovanú 6.12.2016, ktorá bola žalovanému doručená dňa 12.12.2016. Výpovedná doba začala plynúť dňa 1.1.2017 (čl. VI. bod 4 zmluvy) a uplynula dňom 31.1.2017. Žalovaný bol povinný v zmysle čl. VII. bod 12 zmluvy do troch dní vypratať predmet nájmu a uviesť ho do pôvodného stavu s prihliadnutím na obvyklú mieru opotrebenia, pričom táto jeho povinnosť sa považuje za splnenú, ak súčasne odovzdá žalobcovi kľúče od predmetu nájmu a tento prevezme predmet nájmu písomným preberacím protokolom. Žalovaný prenajaté priestory nevypratal, kľúče od predmetu nájmu žalobcovi neodovzdal a priestory naďalej užíval bez súhlasu žalobcu, vykonával v nich svoju podnikateľskú činnosť, za užívanie priestorov nič žalobcovi neuhradil, žalobcovi tým znemožnil užívanie jeho vlastníctva, čím na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu, a to za obdobie od 1.2.2017 do 31.12.2018.

31. Nedôvodnou je odvolacia námietka žalovaného, že v konaní nebol vypočutý, čo malo zásadný vplyv na správnosť skutkových zistení, nakoľko žalovaný mal možnosť sa pojednávania dňa 21.8.2019 zúčastniť, túto však nevyužil.

32. Navyše, zo žiadneho z ustanovení Civilného sporového poriadku nemožno vyvodit', že by súd v každom prípade musel vypočuť účastníka konania. Výsluch účastníka je iba jedným z dôkazných prostriedkov (§ 195 CSP) a tento súd hodnotí ako každý iný dôkaz. Pri nedostatku výpovede účastníka, súd zväži, či to nie je na ujmu riadneho zistenia skutkového stavu veci. Súd prvej inštancie preto nepochybil, ak majú za to, že skutkový stav zistený z vykonaných dôkazov stačí na rozhodnutie vo veci samej, žalovaného v konaní nevypočuť. Postupom okresného súdu nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces vo vzťahu k žalovanému.

33. Tvrdenie žalovaného o znížení nájomného nebolo ničím podložené. Nájomná zmluva bola uzavretá písomne a teda aj všetky ďalšie dojednania s ňou súvisiace museli byť obligatórne písomné. V zmysle čl. VIII. bod 3 zmluvy musela byť každá jej zmena vykonaná formou obojstranného písomného dodatku. Žalovaný takýto dodatok deklarujúci zmenu v cene nájmu nepredložil t.j. nepreukázal existenciu dodatku, ktorým by bola upravená výška nájmu. Preto neobstojí ani s tým súvisiaca námietka žalovaného vo vzťahu k výške bezdôvodného obohatenia, keď súd prvej inštancie správne vychádzal z poslednej dohodnutej ceny nájmu.

34. Ďalej žalovaný namietal pochybenie súdu prvej inštancie ohľadom posúdenia procesného úkonu žalobcu na pojednávaní dňa 21.8.2019, s ktorým sa súd prvej inštancie vysporiadal v bode 45. rozsudku. Vo vzťahu k tomuto odvolací súd konštatuje, že žalobca svojim ústnym prednesom na pojednávaní dňa 21.8.2019 nenavrhol zmenu žaloby. Žalobca síce doplnil na pojednávaní argumentáciu, avšak jej obsah nebol podstatnou zmenou alebo doplnením rozhodujúcich skutočností, keďže len poukázal na zmluvou dohodnutú povinnosť žalovaného uhrádzať nájomné za užívanie nebytového priestoru do jeho riadneho vypratania. Žalobca tým nemenil právny základ svojho nároku, čo aj na pojednávaní výslovne vylúčil, že by mal prednesenou argumentáciou zámer žalobu meniť, pričom zotrval na právnom dôvode uplatneného nároku, t.j. nároku na vydanie peňažnej náhrady predstavujúcej bezdôvodné obohatenie za užívanie nebytového priestoru žalovaným bez právneho dôvodu.

35. Bez právneho významu vo vzťahu k predmetu sporu je námietka žalovaného, že žalobca zodpovedá za vznik škody, pre ním nevykonané vypratanie nebytového priestoru s poukazom na obsah čl. VII ods. 12 zmluvy, nakoľko na základe tohto ustanovenia zmluvy v tomto smere žalobcovi nesvedčila žiadna povinnosť.

36. S poukazom na uvedené sú odvolacie námietky žalovaného nedôvodné, resp. nespôsobilé privodiť zmenu, či zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti.

37. Správne preto postupoval súd prvej inštancie pokiaľ žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 29.539,92 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.230,83 eur od 2.2.2017 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 28.309,09 eur od 14.2.2019 do zaplatenia. So zreteľom na to, že správny je aj výrok napadnutého rozsudku o trovách konania, odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok vo výroku, ktorým bolo žalobe vyhovené a vo výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil, pričom v podrobnostiach poukazuje na správne a výstižné dôvody uvedené v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 CSP).

38. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalobca ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanému, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).